Ég, Julijana, dáist að landinu Líbanon – Beirút og öllum hinum trúa sem þar voru.
Það var þriðjudagur, 2. desember 2025, og ég horfði á messuna sem Heilagi faðirinn Leo XIV hélt.
Hún var öðruvísi en í Róm, en það voru jafnmargir menn á Heilagri messu og í Róm.
Þegar Heilaga altarisgangan var gefin út brast ég í grát.
Ég grét úr djúpi hjarta míns því ég sá að yfir þrjár hundruð þúsund pílagrímar höfðu móttekið Heilaga altarisgöngu á tungu. Þó að ég hefði í mörg ár beðið þess að Heilaga altarisgöngu yrði aðeins veitt á tungu – rétta leiðin til að taka við henni! – hér í Líbanon var ekki ein einasta tilvikið af altarisgöngu í hönd, ekki eitt einasta. Heilagi faðirinn sá allt þetta; ég vona að margir í Þýskalandi hafi einnig séð það.
Þegar ég grét af gleði heyrði ég Frelsarann segja:
'Það er ekki aðeins þú sem grætur; ég græti líka.'
Ég grét sannarlega úr dýpstu hjartans rótum, því svo mikil gleði var í hjarta mínu.
Fyrir mig var þetta einnig staðfesting, því Frelsarinn hefur oft sagt: 'Handsamningur er viðbjóður í mínum augum'. Í Maria Linden, þar sem við höfum oft sótt Heilaga messu, taka margir einnig mótun á tungu.
En annars staðar, í Forbach, þar sem ég sótti kirkju nokkuð oft, prédikaði sóknarpresturinn opinskátt: "Mér líkar heldur ekki mótun á tungu."
Það braut mig til hjarta. Ein kona sagði við mig í kirkjunni: "Að taka mótun á tungu – maður þarf virkilega að þvinga sig til þess," og líka vegna þess að hún var hrædd við hvað hinir myndu segja við hana.
Ég hef alltaf sagt að maður megi ekki hlusta á það sem fólk segir; maður þarf að hlusta á eigið hjarta.
En þegar fólk er laukheitt og iðkar falska guðhræðslu, gerir bara eins og aðrir gera, þá tekur það móti altarinu í höndina, og Frelsarinn getur ekki veitt því náð og kærleika sem er vilji Hans. Ég þakka hinni almáttugu Heilögu þrenningu, † Föður, Syni og Heilögum Anda, fyrir að sýna mér þetta og fyrir að leyfa mér að upplifa það með því að taka við altarisgöngu á tungu, og fyrir að svara bæn minni.

5. desember 2025
D-Forbach, Erbersbronn,
Julijana, Bernhard